

CHIPS EN HORMONEN

Door

Karin Zweers

lugubere komedie voor 2 personen

Tijdsduur: ongeveer 20 à 25 minuten

Dennis/Denise

Een rustige en vriendelijke persoon, die in werkelijkheid zeer manipulatief en gewetenloos is. Psychopaat in een beminnelijk jasje.

Lieneke/Lars

Een tikje lizig sprekende, uitgebluste persoonlijkheid, die gaandeweg toch meer pit blijkt te hebben dan verwacht.

De rollen zijn geschikt voor alle leeftijden, met een ondergrens van 25 jaar. Er moet een koppel neergezet worden, wat duidelijk al langere tijd bij elkaar is. Ze kennen elkaar door en door (denken ze zelf) en ze zijn helemaal op elkaar ingespeeld.

Korte inhoud:

Een lugubere korte komedie over een tandarts die al jaren bezeten is van microchip technologie. In zijn/haar vrije tijd knutselt hij/zij microchips in elkaar en implanteert deze stiekem in de levende have in de naaste omgeving. Dit gaat heel lang goed, totdat .....

Decor: het stuk speelt zich af in de woonkamer van Dennis en Lieneke, waarvoor weinig decoreisen zijn gesteld. Aan de ene kant is de op- en afgang naar de hal en buitendeur. Aan de andere kant is de op- en afgang naar de slaapkamer en de rest van het huis. Het kan zo luxe aangekleed worden als men zelf wil. Een eethoek en een bank zouden handig zijn, maar niet strikt noodzakelijk. Er staat een hondenmand op het toneel, met eventueel een voer- en drinkbak en er liggen wat speeltjes, waaronder een tennisbal. Op de eettafel staat een laptop.

Als het stuk begint is het decor leeg, het is vroeg in de avond. Even later komen Dennis en Lieneke samen op vanuit de hal. Dennis ziet er tot in de puntjes verzorgd uit. Lieneke is echter slonzig gekleed en met ongekamde haren. Zij maakt een tamme, depressieve indruk. Dennis troost haar en is erg begripvol en geduldig.

DENNIS EN LIENEKE OP

DENNIS: Kom lieverd..... het is ontzettend moeilijk, maar het kon niet anders.

LIENEKE (*snikt zachtjes*): Maar ik snap gewoon niet hoe het kan. Vanochtend was er nog niets aan de hand..... en zo ineens.....

DENNIS: Kom, ga lekker zitten (*leidt haar naar de bank*)..... wil je een glaasje water?

LIENEKE (*schudt haar hoofd en snikt door*).

DENNIS (*gaat ook zitten*): Zulke dingen gebeuren nu eenmaal..... zo zijn ze nog kerngezond, en zo blijken ze ineens een of andere dodelijke ziekte te hebben.

LIENEKE: Ik zal hem zo missen..... elke ochtend zijn vrolijke snuitje tegen me aan, als ik zijn bakje vul..... zijn oude tennisbal.....

DENNIS: ja..... waar je, als je even niet oplet, je nek over breekt omdat dat ding altijd precies DAAR ligt waar je je voet neerzet.....

LIENEKE: Ik kan het niet begrijpen gewoon..... kijk! (*pakt haar mobieltje*) Dit heb ik vanmiddag nog gefilmd! (*speelt een filmpje af, we horen de stem van Lieneke en een hond die daar duidelijk op reageert. Lieneke roept: Boris!..... Pak de bal!.....Pak de bal Boris! Toe dan!.....Goed zo!.....Brave hond!.....Kom eens hier.....kom eens bij het vrouwtje! Ja.....wat ben jij toch een lieverd hè..... ja..... een lieve jongen. Ga je mee wandelen?..... Gaat Boris mee? Gaat Boris mee met het vrouwtje?..... wat is dat nou? Heb je geen zin?..... Beiden kijken gebiologeerd naar het scherm*). Kijk Dennis, hier begon hij al raar te doen..... zie, hij wil helemaal niet mee. (*het filmpje loopt verder. Wat is er jongen..... ben je een beetje lui? De hond piept. Boris! .....wat is er dan?..... waarom ga je nou liggen?.....Wat is dat nou? Heb je een beetje krampjes..... doet je buikje pijn?..... Laat het baasje maar eens kijken.... Wat heb je daar..... dat lijkt wel..... gatver!.....Dennis!..... DENNIS!* Lieneke drukt filmpje uit en huilt zachtjes. Het laatste filmpje..... het is zo onwerkelijk..... ik mis hem!

DENNIS: Ik mis hem ook, lieverd..... het leven is onvoorspelbaar (*streelt haar haren*). Hoe is het met je mond? Nog last?

LIENEKE: Een klein beetje.

DENNIS: Het was ook een fikse wortelkanaalbehandeling, maar je hebt je kranig gehouden. Ik ben trots op je. Gelukkig is het zaterdag en kon ik je meteen helpen vanochtend.

LIENEKE: Ach, ik voel hier nog wel wat (*wrijft over haar kaak*), maar wat doet het er toe..... ik zou liever Boris terugkrijgen.

DENNIS: Mag ik even kijken?

LIENEKE: Wat?

DENNIS: In je mond.

LIENEKE: Alweer..... (*zucht, maar opent toch haar mond en Dennis inspecteert*).

DENNIS: De noodkroon en het tandvlees zien er prima uit. Wel voorlopig blijven spoelen hè. Neem nog maar een paracetamol voor de pijn.

LIENEKE: Ja.... Ik heb hoofdpijn..... Ik ga naar bed.

DENNIS: Doe dat maar ja. Lekker op tijd onder de wol.

(Lieneke staat op en wil weglopen. Dennis grijpt haar arm.)

DENNIS: Ik mis je, Lieneke.

LIENEKE (*lusteloos*): Oh....

DENNIS: Ik mis mijn vrolijke, lieve meisje.....

LIENEKE: Ja.....ik wil ook dat het anders is..... trusten...

DENNIS: Neem je je medicijnen wel?

LIENEKE: Ja, tuurlijk..... maar..... ik weet niet of je het weet maar we hebben net onze hond laten inslapen.

DENNIS: Dat is het niet alleen, dat weet jij ook..... ik wil gewoon weer eens gezellig met jou leuke dingen doen..... op zondagochtend lekker kroelen.....

LIENEKE: Alsjeblieft Dennis, niet nu..... Ga je vanavond nog met Rob naar de praktijk?

DENNIS: Ja... maar pas om negen uur. Hij kon niet eerder, moest nog werken. We hebben onlangs.... (*stopt abrupt met praten*)

LIENEKE (*ongeïnteresseerd*): Wat?

DENNIS: Ach nee.....niks. Dat interesseert jou toch niet..... we maken vorderingen met de chips en de hormonen, de laatste tests wijzen uit dat.....

LIENEKE: Vorderingen, dag mag ook wel een keer..... na jarenlang dag en nacht prutsen aan die chips.

DENNIS: We zijn nog maar zò ver verwijderd van een baanbrekende ontdekking Lieneke! Nog maar zò ver! (*wijst een klein stukje aan met duim en wijsvinger*).

LIENEKE (*mat*): Ok..... Ik ga naar bed. Welterusten. (*richting AF*)

DENNIS: Zal ik vast even op Marktplaats kijken naar een nieuwe hond?

LIENEKE: Nee! Hoe kun je daar nu al aan denken? Ik wil nooit meer een andere hond.

DENNIS (*schrikt*): Nooit meer?

LIENEKE: Nee, ik..... ik was zo gewend aan Boris, mijn lieverdje (*begint weer te snotteren*) geen andere hond kan aan hem tippen...

DENNIS: Ach Lientje..... is dat nu niet een beetje overdreven?

LIENEKE: Overdreven?!

DENNIS: Het was een ontzettend lieve hond, maar we hadden hem nog geen week.

LIENEKE: Nou en? Ik ben gewoon snel aan hem gehecht geraakt. Ik wil geen andere. Ik kan het niet aan..... Micky hadden we ook maar een jaar toen die plotseling..... en Pippie maar twee maanden toen ze ineens.....

DENNIS: Het is goed lieffie, ik begrijp het. Tot straks..... ik maak het niet laat vanavond, dat beloof ik.

LIENEKE: Het wordt onderhand wel een hele dierenbegraafplaats, achter in onze tuin. Zo luguber.

DENNIS: Ja, daar heb je gelijk in..... maar ik moet wel zeggen dat die gele roos een enorme groeisput heeft doorgemaakt sinds Snoezie daar ligt, vind je niet?

LIENEKE: Dennis!..... Wanneer ga je.....Boris begraven? Zometeen nog?

DENNIS: Nee.....het is nu bijna donker, ik doe het morgenvroeg meteen. Goed?

LIENEKE: Ik vind het een naar idee dat hij de hele nacht alleen in de kofferbak ligt. Ik begrijp niet waarom we hem niet gewoon bij de dierenarts hadden kunnen laten en dan naar het crematorium....

DENNIS (*valt in*): Daar hebben we het al zo vaak over gehad. We willen onze schatten toch bij ons houden, in plaats van dat ze ergens anoniem de oven in gaan. Ga nu maar lekker slapen.

LIENEKE: Ja.....

LIENEKE AF

(Dennis zucht en gaat achter de laptop zitten die op tafel staat. Als hij een poosje geconcentreerd op de laptop bezig is verschijnt Lieneke ineens weer. Dit keer in nachtkleding.)

LIENEKE OP

LIENEKE: Die tepels van Boris.....

DENNIS (*schrikt op van haar stem*): Wat! Je laat me schrikken joh.

LIENEKE: Die tepels. Zo dik en roze. De melk drupte er gewoon uit!

DENNIS: Maak je nu niet weer helemaal overstuur.....

LIENEKE: Het zit me toch dwars Dennis. Hoe kan dat toch..... een reu, waarbij ineens de tepels beginnen te lekken..... griezelig gewoon..... als hij nou een teefje was.....

DENNIS (*zuchtend, geduld raakt op*): Ik weet het niet lieverd..... als zelfs de dierenarts het niet weet. Ik ben maar een doodsimpele tandarts. Ga toch lekker naar bed! Je hebt een verschrikkelijke dag achter de rug. Een wortelkanaalbehandeling, je hond laten inslapen.....

LIENEKE: De dierenarts wilde graag een autopsie doen..... dan hadden we het geweten....

DENNIS: Ja, of niet hè. Je moet zo'n dierenarts ook weer niet overschatten..... En wat doet het er nog toe?..... Boris is dood!

LIENEKE: Maar..... waarom wil jij nooit een autopsie op onze dieren? Waarom ben jij daar eigenlijk altijd zo op tegen? Het is altijd zo plotseling, nooit eens gewoon kanker..... of dat er eentje onder een auto komt..... of iets anders..... normaal.....

DENNIS: Lieverd, waarom neem je vanavond niet een extra oxazepammetje? Ik weet dat je dat niet wil, maar als je zo loopt te piekeren doe je toch geen oog dicht vannacht?

LIENEKE (*ziet laptop en loopt er naartoe*): Zit je nou toch op Marktplaats naar honden te kijken?

DENNIS: Rustig nou maar.....ik kijk alleen maar.....

LIENEKE: Ik wil het niet! Ik wil geen hond meer..... Nooit meer! Ze gaan toch allemaal zomaar dood! (*is nu echt overstuur en huilt.*)

DENNIS (*pakt haar bij de arm, sussend*): Kom, je gaat lekker naar bed..... je krijgt een oxazepammetje en je gaat lekker slapen..... morgen ziet alles er heel anders uit. (*begeleidt haar richting AF*).

LIENEKE (*snikkend*): Morgen is Boris nog steeds dood!

DENNIS (*liefdevol*): Kom..... Kom nou maar hè.....

DENNIS EN LIENEKE AF

(Het toneel is even leeg. Na een tijdje gaat Dennis zijn mobiel af, die op tafel ligt. Hij gaat langdurig over. Dennis komt gehaast op en struikelt (bijna) over de bal die daar ligt.)

DENNIS OP

DENNIS : Ah!.....verdomme, die rotbal!..... (*spurt naar de tafel, grijpt zijn mobiel en neemt op*): Dennis!.....shit!.....net te laat! (*hij belt de gemiste oproep terug en hijgt nog een beetje*) Hee Rob, jij had gebeld? Ik was er net te laat bij..... Je moet de hele avond werken? Ok, dan gaat onze afspraak niet door.....nee, geeft niet.... komt me eigenlijk wel goed uit. Ik heb nog een ander klusje te doen vanavond. Het is mis gegaan met Boris vandaag. Ja..... geen idee waarom, maar dat zoeken we uit. Misschien was de chip iets

te hoog afgesteld..... De geslachtsverandering ging op zich wel goed, de melkproductie kwam al op gang..... ja, ontzettend jammer ja..... maar nu moet ik dus zometeen die hond gaan begraven en..... wat zeg je?.....ja eerst die chip verwijderen natuurlijk, wat denk jij nou..... Het is wel een klap voor Lieneke inderdaad. Ze was al zo somber en depressief en nu dit weer..... *(plots andere toon)* Maar Rob luister! *(kijkt in de richting van de slaapkamer, loopt zo ver mogelijk de andere kant op, gaat er met de rug naar toe staan en dempt zijn stem)*..... er deed zich vanochtend een buitenkans voor! *(steeds enthousiaster)* Lieneke had ineens last van een ontstoken wortelpunt, dus wat denk je..... wij naar de praktijk en ik heb haar wortelkanaal behandeld..... maar ik .... ik heb het gedaan! ..... Dat wat ik al zo lang wilde, heb ik eindelijk gedaan! *(euforisch)* Ik heb haar de ENDORFINECHIP gegeven! *(luistert een hele tijd, houdt de telefoon even van zijn oor af)* Rob..... rustig.....luister nou..... nee, natuurlijk weet ik wat ik doe .....veel minder risico dan met de oestrogeen..... ja!..... rustig nou man!..... JIJ hebt makkelijk praten!..... JIJ hoeft niet te leven met een depressieve vrouw die nergens zin in heeft en niet vooruit te branden is!..... We hebben het hier uitgebreid over gehad, schei nou toch uit!..... Jij vond het ook een goed idee, zei je..... *(woest)* Voor de grap?..... Dacht jij dat ik dat voor de grap zei?..... Rob, hoe lang kennen we elkaar wel niet..... je weet nu toch zo onderhand wel dat ik geen grapjes maak over de liefde van mijn leven ..... het kostbaarste wat ik bezit..... MIJN MICROCHIPS!..... Sukkel! *(verbreekt kwaad de verbinding, dan voor zich uit)* Man, ik bewijs haar een gunst, snap dat dan!..... Dankzij mij wordt ze straks de gelukkigste vrouw op aarde!... en misschien dat ze dan ook weer eens een keer aandacht heeft voor mij! *(dan dromerig fantaserend)* Wat een doorbraak zal dit zijn voor de ggz en de farmaceutica! Gewoon een microchipje dat de hypofyse prikkelt om endorfine aan te maken en hup, weg is die depressie..... Wereldberoemd worden we! Wereldberoemd! *(bergt lachend de telefoon op)*.

DENNIS AF

DENNIS OP

(Hij heeft een grote schop in zijn hand en een gereedschapskist).

DENNIS: En mocht er toch eventueel iets niet goed gaan..... .. we hebben gelukkig een grote tuin.....er is nog plek genoeg. Nou, eerst mijn chipje terughalen en dan die rothond onder de groene zoden stoppen!

DENNIS AF

Licht fade out.

Licht fade in.

(Het is de volgende ochtend. Dennis zit aan tafel gekleed in ochtendjas en pantoffels en is bezig achter de laptop. Na een poosje pakt hij zijn mobiel en belt.)

DENNIS: Voicemail..... ligt zeker nog in zijn nest..... Rob, Dennis hier. Kun je vanavond rond zeven uur naar mijn praktijk komen? Ik heb de chip van Boris en wil hem even uitlezen. Het ding zat trouwens bijna los in zijn kaak. Ik snap niet hoe dat kan, maar het maakte het verwijderen wel een stuk gemakkelijker. Nou ja..... ik zie je vanavond dan wel, tot later. *(hangt op en richt zich weer op de laptop)* Eens kijken wat voor hondjes we hier op Marktplaats hebben..... we moeten in ieder geval een sterk ras hebben..... niet weer een

die in een week tijd het loodje legt.....hier, een kruising tussen een rottweiler en Mechelse herder, misschien is dat iets.....

(Zijn mobiel gaat af en hij kijkt wie het is).

DENNIS: Ach gatverdamme nee hè... weekenddienst, da's waar ook!..... Wat zal ik blij zijn als ik geen tandartsje meer hoeft te spelen! *(wacht zo lang mogelijk met aannemen, maar neemt uiteindelijk toch op)*. Met Dennis.....hallo..... *(ongeïnteresseerd)* fietsongeval? ..... allebei de voortanden afgebroken..... ja zeg, sorry dat ik je onderbreek, maar bel Martin maar. Ik kan niet..... Nee..... privéomstandigheden. Je weet toch dat mijn vrouw zwaar depressief is?..... Nou, we zitten in een crisissituatie hier. We hebben gisteren de hond moeten laten inslapen..... Ja..... en ik durf haar nu niet alleen te laten..... Martin heeft toch ook dienst? Bel hem maar. Dag Miranda. *(verbreekt de verbinding en grinnikt)* .....Zo..... ook weer opgelost.

(Hij richt zijn aandacht weer op de laptop, dan komt Lieneke op. Alles aan haar is opgeknapt. Ze ziet er aantrekkelijk en verzorgd uit en is vrolijk. Zij bruist van energie. In haar handen heeft zij een dienblad met twee kleine smoothieglazen erop en nog wat meer ontbijtspullen.)

LIENEKE: Goedemorgen lieverd! Zin in een ontbijtje?

DENNIS *(staart haar verbijsterd aan)*: Ja.....goedemorgen,..... heerlijk..... wat..... je ziet er goed uit!

LIENEKE: Dank je! *(zet de spullen op de tafel en begint bedrijvig de tafel te dekken)* Zo, even die laptop aan de kant..... zit je toch weer op Marktplaats naar hondjes te kijken? Foei toch!

DENNIS: Ja, ik vind het toch wel stil zo, zonder hond.... En.....

LIENEKE: Ik snap het hoor. Ik was gisteren ook zo helemaal met mezelf bezig. Echt egoïstisch. Ik heb de laatste tijd veel te weinig oog voor jou gehad, maar jij mist Boris ook natuurlijk, en jullie ochtendwandeling samen!

DENNIS: Ja..... ja inderdaad. Ik mis de ochtendwandeling..... zeg, maar..... hoe voel je je?

LIENEKE *(gaat ook aan de tafel zitten)*: Tast toe lieverd, ik heb een heerlijke sinaasappel-banaan smoothie voor ons gemaakt. Hoe ik me voel? Nou..... om eerlijk te zijn..... ik voel me fantastisch! *(begint te eten en drinkt van haar smoothie)*.

DENNIS: Echt? Ik zie het ja..... wat geweldig! En..... hoe gaat het met je kies? Mag ik even kijken?

Weten hoe dit verder gaat?

Ga naar www.karinzweerstoneel.nl en bestel de volledige versie van dit stuk.